

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 7 marca 1979 r.

w sprawie używania munduru wojskowego.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130), w związku z art. 12 ust. 3 tej ustawy, zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:

- 1) mundur wojskowy — kompletny ubiór żołnierzy Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wyko-

nany zgodnie z przepisami określającymi wzór, kolor, rodzaj tkaniny oraz oznaczony wizerunkiem orła, oznakami stopni wojskowych, korpusów osobowych, specjalności wojskowych, jak również oznakami szkolnymi lub organizacyjnymi; nie dotyczy to ubiorów historycznych,

- 2) część munduru wojskowego — element składowy ubioru żołnierzy,
- 3) oznaka wojskowa — wizerunek orła, emblemat lub oznakę:
 - a) stopni wojskowych,
 - b) korpusów osobowych,
 - c) specjalistów wojskowych,
 - d) szkolną,
 - e) organizacyjną
 oraz inny przedmiot wyróżniający lub oznaczający wykonywanie funkcji albo służby lub posiadane kwalifikacje,
- 4) pozbawienie oznak wojskowych — pozbawienie munduru wojskowego lub jego części wizerunku orła, guzików z wizerunkiem orła, oznak stopni wojskowych oraz oznak służących oznaczaniu przynależności do określonej jednostki organizacyjnej lub wykonywania określonych funkcji albo służby.

§ 2. Do noszenia munduru wojskowego na zasadach określonych w odrębnych przepisach są uprawnieni tylko:

- 1) żołnierze w czynnej służbie wojskowej,
- 2) elewi orkiestr wojskowych,
- 3) studenci szkół wyższych w czasie odbywania zajęć wojskowych w studium wojskowym szkoły wyższej, jeżeli przepisy ustawy o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub wydane na jej podstawie akty wykonawcze nie stanowią inaczej,
- 4) żołnierze rezerwy, którym wydano mundury wojskowe do domu do celów związanych z wykonywaniem obowiązku służby wojskowej — tylko w razie konieczności stawienia się w jednostce wojskowej lub w wojskowej komendzie uzupełnień,
- 5) oficerowie i chorążowie nie będący w czynnej służbie wojskowej oraz zwolnieni z zawodowej służby wojskowej podoficerowie, którzy nabyli prawo do emerytury wojskowej — podczas świąt państwowych i wojskowych oraz innych uroczystości określonych w odrębnych przepisach; w innych wypadkach — tylko po uzyskaniu zezwolenia właściwego organu wojskowego.

§ 3. 1. Wprowadza się zakaz używania niektórych mundurów wojskowych lub ich części wbrew ich przeznaczeniu, nawet po pozbawieniu oznak wojskowych.

2. Wykaz mundurów oraz ich części, o których mowa w ust. 1, zawiera załącznik do zarządzenia.

3. Zezwala się na zmianę przeznaczenia przedmiotów wchodzących w skład zestawu munduru wyjściowego i służbowego, stanowiących po okresie używalności własność żołnierzy zawodowych, pod warunkiem pozbawienia

tych przedmiotów oznak wojskowych i dokonania wyraźnej zmiany kroju.

§ 4. 1. Wojskowym organem porządkowym właściwym do przeprowadzania kontroli uprawnień do używania mundurów wojskowych lub ich części są organy Wojskowej Służby Wewnętrznej.

2. Przy wykonywaniu czynności w zakresie ujawniania i zwalczania wykroczeń bezprawnego publicznego używania munduru wojskowego lub jego części organy Wojskowej Służby Wewnętrznej współdziałają z organami Milicji Obywatelskiej.

3. Sposób przeprowadzania wspólnych kontroli określają każdorazowo szefowie (komendanci) organów Wojskowej Służby Wewnętrznej i Milicji Obywatelskiej.

§ 5. 1. W razie powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że mundur wojskowy lub jego część są używane publicznie przez osobę nie uprawnioną, organ Wojskowej Służby Wewnętrznej sprawdza uprawnienia osoby do noszenia munduru. W razie stwierdzenia braku uprawnień organ ten ustala tożsamość osoby oraz wyjaśnia źródło pochodzenia munduru lub jego części; o fakcie tym organ Wojskowej Służby Wewnętrznej zawiadamia pisemnie organ Milicji Obywatelskiej, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania tej osoby.

2. W razie niemożności ustalenia tożsamości osoby kontrolowanej organ Wojskowej Służby Wewnętrznej zwraca się o udzielenie pomocy do najbliższego organu Milicji Obywatelskiej.

3. Jeżeli osoba nie uprawniona do noszenia munduru lub jego części jest członkiem rodziny żołnierza zawodowego (służby okresowej), organ Wojskowej Służby Wewnętrznej zawiadamia o tym pisemnie dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.

§ 6. 1. W razie używania munduru wojskowego przez osobę wymienioną w § 2 pkt 1—3, lecz niezgodnie z jego przeznaczeniem, organ Wojskowej Służby Wewnętrznej zawiadamia o tym dowódcę właściwej jednostki wojskowej (kierownika studium wojskowego) w celu zastosowania środków wychowawczych lub dyscyplinarnych.

2. W razie używania munduru wojskowego lub jego części przez osobę wymienioną w § 2 pkt 4 w wypadkach nie związanych z wykonywaniem obowiązku służby wojskowej organ Wojskowej Służby Wewnętrznej powiadamia o tym dowódcę właściwej jednostki wojskowej. Jeżeli osoba ta samowolnie przekazała mundur wojskowy lub jego część innej osobie, organ przeprowadzający kontrolę powiadamia o tym pisemnie dowódcę właściwej jednostki wojskowej.

3. W razie używania munduru wojskowego przez osobę wymienioną w § 2 pkt 5 wbrew przepisom o sposobie noszenia umundurowania albo gdy stopień zużycia lub wygląd zewnętrzny narusza godność munduru, organ Wojskowej Służby Wewnętrznej powiadamia o tym szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1979 r.

Minister Obrony Narodowej: W. Jaruzelski

Załącznik do zarządzenia Ministra
Obrony Narodowej z dnia 7 marca
1979 r. (poz. 59).

WYKAZ

MUNDURÓW WOJSKOWYCH ORAZ ICH CZĘŚCI, KTÓRYCH UŻYWANIE WBREW ICH PRZEZNACZENIU
JEST ZAKAZANE, NAWET PO POZBAWIENIU OZNAK WOJSKOWYCH

1. Ubiór wyjściowy i służbowy wojsk lądowych, lotniczych i marynarki wojennej:
 - 1) czapka garnizonowa;
 - 2) beret koloru bordo i niebieskiego;
 - 3) płaszcz sukienny szeregowego i podchorążego;
 - 4) płaszcz letni podchorążego (nieprzemakalny);
 - 5) półpłaszcz sukienny marynarza;
 - 6) mundur wyjściowy (służbowy) szeregowego i podchorążego;
 - 7) mundur wyjściowy (służbowy) marynarza i podchorążego marynarki wojennej;
 - 8) sznury galowe.
 2. Ubiór ćwiczebny (polowy):
 - 1) czapka polowa;
 - 2) czapka futrzana;
 - 3) kurtka polowa;
 - 4) mundur drelichowy;
 - 5) peleryna namiot;
 - 6) peleryna nieprzemakalna;
 - 7) pas brezentowy z szelkami;
 - 8) obuwie ćwiczebno-służbowe typu wojskowego.
 3. Ubiór specjalny:
 - 1) kombinezon pilota;
 - 2) kombinezon czołgisty-warsztatowca;
 - 3) ubiór nieprzemakalny marynarza z kapturem;
 - 4) ubiór technika lotniczego;
 - 5) kurtka skórzana pilota na futrzanej podpince (krótka i $\frac{3}{4}$ długości);
 - 6) furażerka, olimpijka i spodnie pilota.
- Uwaga: Przedmioty wymienione w wykazie oznaczane są stemplem „MON“ lub „MSW“ oraz stemplem jednostki wojskowej, która te przedmioty wydała do użytkowania.